

יומא דף ו

יחזר אתו כאכט יחזר אותם אכט	וחזרת אותם אכט אהרן וכניו	
בא ללמדינו שאבנט של כהן גדול ≠ אבנט של כהן הדיוט	הוכחה לשיטתו	אהרון ובניו בבית אחת
הוכחה לשיטתו	בא ללמדינו שאבנט של כהן גדול = אבנט של כהן הדיוט	אהרן ואחר כך בניו

קושי על הדעה "בבת אחת": ובבת אחת מי משכחת לה?
תירוץ: לא צריכא, דאקדים.

מפרישין כהן גדול וכו'.

שאלה: למה מפרישין?

קושי על השאלה: למה מפרישין? כדקאמרינן, אי לרבי יוחנן כדאית ליה, אי לריש לקיש כדאית ליה!

הסבר השאלה: הכי קאמר: מביתו למה פירש?

תשובה: תניא, **רבי יהודה בן בתירה אומר: שמא תמצא אשתו ספק נדה, ויבא עליה.**

קושי על הברייתא: אטו ברשיעי עסקינן?

תירוץ: אלא: שמא יבא על אשתו, ותמצא ספק נדה.

שאלה בירור על התירוץ: אמרוה רבנן קמיה דרב חסדא: כמאן – האם רק כר' עקיבא?

רבי עקיבא	רבנן
נדה מטמאה את בועלה	אין נדה מטמאה את בועלה

תשובה: אמר להו רב חסדא: אפילו תימרו רבנן, עד כאן לא פליגי רבנן עליה דרבי עקיבא - אלא באחר אחר, אבל בחד אחר - מודו ליה.

דיוק מדברי ר' יהודה בן בתירה: אמר רבי זירא, שמע מינה: בועל נדה אינו כנדה וטובל ביום. דאי אמרת בועל נדה כנדה, אימת טביל - בליליא, למחר היכי עביד עבודה? והא בעי הערב השמש! אלא לאו שמע מינה: בועל נדה אינו כנדה.

	ב' תשרי	ג'	ד'	ה'	ו'	ז'	ח'	ט'	י'
ר' זירא	1	2	3	4	5	6	7	7	טובל?
רב שימי	1	2	3	4	5	6	7	טובל	

דחיית הדיוק: רב שימי מנהרדעא אמר: אפילו תימא בועל נדה כנדה - דמפרישין ליה שעה אחת סמוך לשקיעת החמה.

קושי על רב שימי מברייתא: מיתיבי: **כל חייבי טבילות טבילתן ביום, נדה ויולדת - טבילתן**

בלילה. נדה - אין, בועל נדה - לא!

תירוץ: נדה, וכל דאתי מרבוייא.

עוד קושי על רב שימי ממשנה: מיתיבי: **בעל קרי כמגע שרץ, בועל נדה כטמא מת**. מאי לאו - לטבילה?

תירוץ: לא, לטומאתן.

קושי על התירוץ: טומאתן? בהדיא כתיב בהו! האי טומאת שבעה כתיב ביה, והאי

טומאת שבעה כתיב ביה! אלא לאו - לטבילתן?

תירוץ: לא, לעולם לטומאתן, סיפא אצטריכא ליה: **אלא שחמור ממנו בועל נדה,**

שמתמא משכב ומושב בטומאה קלה, לטמא אוכלין ומשקין.

חיזוק לדעת רב שימי וקושי לר' יהודה בן בתירה: תא שמע, דתני רבי חייא: **הזב והזבה**

והמצורע והמצורעת ובוועל נדה וטמא מת - טבילתן ביום, נדה ויולדת - טבילתן בלילה! אין

תירוץ לקושי: תיובתא.

עוד קושי על הפרשה של כהן גדול: ועד שאתה מפרישו מטומאת ביתו, הפרישהו מטומאת המת!
תירוצ: אמר רב תחליפא אבוה דרב הונא (בר תחליפא) משמיה דרבא: זאת אומרת טומאת המת
הותרה היא בציבור.

דחיית התירוצ: רבינא אמר: אפילו תימא טומאת המת דחוייה היא בצבור - טומאת המת לא
שכיחא, טומאת ביתו שכיחא.

העמקה בעניין טומאה הותרה בציבור:
איתמר, טומאת המת,

רב נחמן	רב ששת
הותרה היא בציבור	דחוייה היא בציבור

באיזה מקרה חולקים:

לאהדורי ולא תויי טהורין מבית אב אחרינא	היכא דאיכא טמאין וטהורין בהווא בית אב	
מחלוקת	כולם מסכימים שטהורים עושים את העבודה (טומאה לא הותרה/דחוייה)	נוסח 1
מחלוקת	מחלוקת	נוסח 2